

8) גיום חנוכה.

9) קנסות החם קנסות.

10) מנהג מרוכז למלחמה נגד המדיניות של הסדר הלבן.

היקף העולה ואפיה לא לפי "חוק המינימום" החל, לאי

סאינו מולם מקולה מדיניות אלא חוק המלוציות והתקפלה - העולה

לפי הכוחות הנוקדים, מנאסנים והמבונים ביוהר.

לוביאניקר הסך במכניה.

שמרינצא לז המינר העקם נגד, אלא פסל קנסות.

גט חולק על הביעהנו בעיריה ירושלים. רזו חבק "יום ראש".

קנלסון דורש לקבוע הכניה והמנהג והוא סציע המבוננות

כלכלית לסוכנות, וכל המאר, וביחוד גיום חנוכה, לוח"ל ...

חזקה עבודה נטלאה ?

היו רשומים עוד דובקין, קוסוי, ב.צ., ממני ?

ולסן, גולדה - אבל הגיעה הטעה בשבילם לחוב לח"א.

27 מאי (27/5)

ירושלים.

זה היה שבוע של כשמונה: סאורנטיס ירו.לסיס.

סליה סאגניס, ארגונים בקלי-בתים, הלמידה המכניון במיטה,

סליה "הארגון", המרי כעלוגה - כמעט כולם שמה אחת ודברים

אחדים: כבוכה ומרירות. מדוע אין טועלים ואין כציונים.

היש הכניה טעולה ומה ?

היכן תמנהגה ו דרושה עכשיו דיקטורה.

אחרת יפחדו הוהו ובוהו בהיינו. חסוכי סוג יקשו סקטים  
מבטלים ומזיקים, אחרים יאחרו לה ליו. רבים יחיאזו ויקוהו  
אח הארגון. הארגונים גם על הוסר הסכנה. יש שמונה  
שלהם לה יש חבניות - אך אין יודע אותן. דרוש סוג עם האזור.  
עם הנוער, עם הארגון. האיקו גם חכמה של פעולות.

אברהם להם: הפעולה הדרושה סתיימה ארבעה דברים:

(א) חבניות.

(ב) סבצקים.

(ג) אסצקים ככזיים.

(ד) מסיכה האזור.

שני הדברים הראשונים יאם. ג - במקצת. ד - הקשה

ביותר. בלתיחנו ספובכה.

הרוב חודול שלנו עכשיו הוא עם הסכנה האנגלית.

וזהו לא רוב פסום. אין אנו רוצים לריב עם העם האנגלי, ולא  
קל לכתוח הקו בין סכנה ועם. ונצליח בריב זה עם העם היהודי  
ימים אנו. ולפי שעה יש סכנה, והדעות חלוקות ביחס ל"קו" -  
רצום "דיקטורה" לא חזלית. אין סכנה גדולה עכשיו מריב מנייני.  
וקלינו לעשות סכסכים שרוב האזור לכל המזרח ימים אנו. וסוכב  
לסכנע יקר טויו - ולגבש חזילה דעה הקהל היהודית. ויש לעשות  
זאת בקצרה הנוער.